

งานวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research)นี้ มีวัตถุประสงค์ต้องการศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจ-สังคม ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของไทยพุทธและไทยมุสลิมในภาคใต้ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) กำหนดโควตา(Quota) ให้ได้กลุ่มไทยพุทธและไทยมุสลิมที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภาคใต้ตอนบนและตอนล่างรวม 600 ราย มาทำการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถามในช่วงเดือนมีนาคม – พฤษภาคม พ.ศ. 2549 ผลการวิจัยพบว่าร้อยละ 67.8 ของกลุ่มไทยพุทธเป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในจังหวัดภาคใต้ตอนบน มีอายุเฉลี่ย 43.45 ปี ได้รับการศึกษาเฉลี่ย 8.40 ปี ร้อยละ 68.9 ของกลุ่มไทยพุทธทำการสมรสแล้ว โดยมีจำนวนบุตรเฉลี่ย 2.73คน ประกอบอาชีพทำสวนยางมากที่สุด โดยมีรายได้จากอาชีพหลักเฉลี่ย 7,362 บาท/เดือน และได้เข้าร่วมโครงการ“หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” มาเป็นระยะเวลาเฉลี่ย 33.70เดือน โดยเข้าร่วมในกลุ่มอาชีพผลิตของใช้และของประดับตกแต่งมากที่สุด และมีรายได้จากกลุ่มอาชีพเฉลี่ยรายละ 3,217 บาท/เดือน และพบว่าร้อยละ 80.6 ของกลุ่มไทยมุสลิมเป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง มีอายุเฉลี่ย 36.17 ปี ได้รับการศึกษาเฉลี่ย 9.09 ปี ร้อยละ 68.5 ของกลุ่มไทยมุสลิมทำการสมรสแล้ว โดยมีจำนวนบุตรเฉลี่ย 2.79 คน ประกอบอาชีพเย็บผ้ามากที่สุด โดยมีรายได้จากอาชีพหลักเฉลี่ย 5,497บาท/เดือน และได้เข้าร่วมโครงการ“หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” มาเป็นระยะเวลาเฉลี่ย 32.40 เดือน โดยเข้าร่วมในกลุ่มอาชีพผลิตผ้าและเครื่องแต่งกายมากที่สุด และมีรายได้จากกลุ่มอาชีพเฉลี่ย 2,881 บาท/เดือน จากผลการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression)พบว่าภายหลังการเข้าร่วมโครงการ“หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” กลุ่มไทยพุทธมีฐานะความเป็นอยู่ดีกว่าเดิมมากกว่ากลุ่ม ไทยมุสลิม นอกจากนี้กลุ่มที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีกว่าเดิมจะอาศัยอยู่ในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง มีอายุน้อยกว่า เป็นเพศหญิง ได้รับการศึกษาน้อยกว่า มีบุตรจำนวนน้อยกว่า และมีระยะเวลาการเข้าร่วมโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” นานกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม และผลจากการใช้เครื่องมือวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL – BREF – THAI) พบว่าร้อยละ 46.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีคะแนนคุณภาพชีวิตอยู่ในเกณฑ์ “ดี” ที่เหลืออีกร้อยละ 53.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีคะแนนคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับ“กลาง” เมื่อใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (MCA) ประกอบกับสถิติการวิเคราะห์การผันแปร(ANOVA)มาวิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ-สังคมที่มีต่อการยกระดับคุณภาพชีวิต พบว่ากลุ่มไทยมุสลิมมีคุณภาพชีวิตดีกว่ากลุ่มไทยพุทธ และกลุ่มที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภาคใต้ตอนบนมีคุณภาพชีวิตดีกว่ากลุ่มที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง นอกจากนี้กลุ่มที่มีคุณภาพชีวิตดีกว่าจะมีระดับการศึกษาสูงกว่า มีอายุ 30-39 ปี เข้าร่วมกลุ่มอาชีพผลิตผ้าและเครื่องแต่งกาย และมีระยะเวลาเข้าร่วมโครงการ“หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” นานกว่า 36 เดือน งานวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในภาคใต้ว่า ควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ให้พัฒนาองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านสุขภาพกาย โดยกลุ่มเป้าหมายเป็นคนไทยพุทธ เป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง และเป็นผู้ที่มีการศึกษาน้อย

The objective of this survey research was to investigate socio-economic aspects that affected quality of life of Thai Buddhist and Thai Muslim living in the south of Thailand. This survey research employed Multi-stage Sampling and quota sampling to gather data of 600 Thai Buddhist and Thai Muslim in the upper south and lower south between March and May 2006. Using a questionnaire to interview the respondents, the results of the study revealed that concerning Thai Buddhist, 67.8% were female. Most of them lived in the upper south. The average age was 43.45 years. The average education they had was 8.40 years. 68.9% were married. On average, they had 2.73 children. For occupation, most of them were rubber gardeners. The average income from main occupation was 7,362 baht per month. On average, they participated in "One Tambon One Product (OTOP) project" for 33.7 months, joining the group of household and decoration product the most. The average income obtaining from OTOP project was 3,217 baht per month. Regarding Thai Muslim, it was found that 80.6% were female. Most of them lived in the lower south. The average age was 36.17 years. On average, their education was 9.09 years. 68.5% were married. On average, they had 2.79 children. For occupation, most of them were sewers. The average income from main occupation was 5,497 baht per month. On average, they participated in OTOP project for 32.40 months, joining the group of textile and garment product the most. The average income obtaining from OTOP project was 2,881 baht per month. Using logistic regression to analyze data, it was founded that both Thai Buddhist and Thai Muslim had better well-being after participating in OTOP project. However, when compared to Thai Muslim, the well-being of Thai Buddhist was better. Additionally, those who had better well-being were those who lived in the lower south, were younger, female, had lower education, had less children and took part in OTOP project longer. Employing WHOQOL-BREF-THAI, it was revealed that the quality of life score of respondents (46.5%) was good and the quality of life score of the rest (53.5%) was fair. Utilizing MCA and ANOVA to analyze socio-economic aspects affecting upgrading quality of life, it was found that Thai Muslim had better quality of life than Thai Buddhist, and the quality of life of those living in the upper south was better than those living in the lower south. Furthermore, those having better quality of life had higher education. Their age was between 30-39 years. They participated in the group of textile and garment product and involved in OTOP project longer than 36 months. The results suggest that with regard to upgrading the quality of life of people living in the south, promoting people to be a member of OTOP project in order to develop the quality of life regarding environment, social relationship, and physical health should be done. The target group should be Thai Buddhist, living in the lower south and having low education.